

Det, der bestaar.

Bor Guds Ord bestaar endeligt (4. 40. 8.)

Guds Naade nok.

Min Naade er dig nok; thi Kraften fuldkommes i Magtesløshed.

2 Kor. 12, 9.

Dette Ord var Guds Ord til Paulus, da han gentogede, tre Gange, bad om at blive fri for "en Torn i Kød", som var ham givet. Hvad Paulus Torn i Kød, "en Satans Engel", var, det ved vi ikke; der kan gattes derom, men det er ogsaa det hele.

Men hvad Betydning vilde det vel heller have for os at vide det? Derimod har Herrens Ord til Paulus: "Min Naade er dig nok; thi Kraften fuldkommes i Magtesløshed", meget at betyde.

At Paulus ellers var en magtig Personlighed, derom kan der ikke tvivles.

Og det er en egen Sag med "Naaden" — den tiltaler i Reglen ikke de store Personligheder.

Ma, mon der ikke netop i dette Ord er givet os Nøglen til Betydning af mange vanskelige Spørgsmaal? Man fortaar, at Naaden paa Korset kunde bede om og glæde sig ved Naade.

Ligeaa, at Kvinden, der stillede sig ved Jesu Fodder, vadede dem med Taarer og tørrede dem med sit Hovedhaar, kunde ikke Naadens Ære.

Atter ligeaa, at Zeldere og Syndere kunde holde sig nær til Jesus for at høre ham.

Men de stærke! de for Guds Lov og Heiligheden saa nidkære Farisæere! at de skulde bede om Naade —!

Saa skulde de jo stille sig selv i Klasse med Forbrydere, thi Naade og Forbrydere passer sammen.

Mon det saa er Tanke, at Paulus, selv efter at han som Syndere havde grebet Naaden, fremdeles og uafbrudt behøvede denne Torn i Kød for uafbrudt at føle Trang til Naade?

Men vi forlader ham og vender os til vor egen Tid.

Der er ogsaa i vor Tid Menneffer, som glæder sig ved Naaden; men der er ogsaa vist ogsaa stærke, pæne, reiffe Menneffer, som Naaden ikke fmaager.

Det skulde vel aldrig være derfor, at alle andre Religioner end Kristendommen vel har moraliske Skrifter, men de fender ikke til Naade?

Og de moderne Rationalister, som nok vil holde paa Kristendommens Moral, paa Jesus som Dydemåster, hvad er det vel, de drager uden netop Naaden?

Men saa for dig, Ven, som synes om Naaden, fordi du er en Forbryder inod Guds Lov og ved det, for dig er Naaden.

Maaske du ogsaa har en Torn i Kød, noget ubehageligt at laas med, læg saa Mærke til Herrens Ord: "Min Naade er dig nok!"

Ma, ja, det var jo høst at være stærk, magtig for at udrette noget stort, men — Naaden er dog mere værd.

Hvorfor? Jo, fordi den indeholder hele Kristi Fortjeneste til Frelse, og dertil vilde selv Heltegerninger ikke forslaa.

Og saa det, der siges videre: "Thi Kraften fuldkommes i Magtesløshed".

Naaden er nok for enhver til Frelse for Lid og Evidhed; men den, der tidligere har vist sig som magtesløs, at han saa under Kampen mod det onde, han styrkes ved Naaden.

Paulus var sikkert som Kristus i Besiddelse af stor moralisk Kraft, men han kaldte denne Kraft "Kristi Kraft".

Samme Kristi Kraft styrkede Blodvidnerne under Forsølgelserne, og den har styrket Linder, ja Millioner baade til Arbejde, Forsølgelse og Kamp.

Og mangen en magtesløs paa Opgørelset har erfareet, at Herrens Naade var nok. — Gud være lovet og Takket for Naaden, den er os nok.

Gotiske og latinske Bogstaver.

I Betydningen af vor Kirkes Arbejde gælder det om at tage Sigte paa Børnene og Ungdommen. Denne Sætning er lutherisk, thi Luther havde en klar Forstaaelse af, at fulde den funktne Kirke rejstes og bevaras, saa skulde der begynde med Børnene. Men den er ogsaa bibelsk, ja som Jesus befaler os at gøre Børnene til hans Disciple ved Daab; og for at de kan blive bevarede som hans Disciple, befaler han at lære dem at holde sig til det, han har befalet. Imidlertid er der jo mange Menneffer, der leder deres Børn dæbe, men ikke skænker den sidste Halvdel af Herrens Befaling, Op-lærelsen, ignderlig eller nogen Op-mærksomhed. Denne Negligens er nu fergelig nok, men fergeligere er det dog, at en stor Del af Kirkefolket viser ogsaa en stor-Uhyndelighed og Forfømmelighed i denne Opæring. Men sikkert er det, at jo mere Guds Menighed erkender og bestræber sig for at lase denne vigtige Opgave, Børnenes Oplærelse i Guds Ord, des bedre vil det lykkes at bevare Børnene og Ungdommen i Kirken. Gang paa Gang har man Vælgelighed til at ftaa stabs-failet den beklagelige Sandhed, at hvor Børnenes kritiske Uldbevisning har været forlojnt — i. Eks. i en Mennefferalder, der bestaar i Mennefferalderne fornemmelig af nogle faa gamle Menneffer. Ungdommen "er gaaet". Paa den anden Side er det ogsaa sikkert, at Herrens Befignelse og trosfaste Fortællere hviler og lyser over dette Arbejde. Ser fan man anvende Ordet: "vidende, at eders Arbejde er ikke forgæves i Herren." (1 Kor. 15). Men Dngavens praktiske Opæring har mange og store Vanskeligheder under boret fritrkelige Forhold. I Sammenligning med i. Eks. den katoliske Kirke, den tysk-lutheriske og norsk-lutheriske Kirke, da er den danske Kirke ikke naaet ret langt. Næsten Kirkesamfund har deres Menighedsskoler, og at det Arbejde, der gøres for Børnene og Ungdommen i disse er den væsentlige Grund til, at nævnte Kirker beholde de fleste af deres unge — er klart nok for alle i denne Sag leende Menneffer, og det behøvedes derfor intet Bevis. Vi danske Lutheraner Børn maaske med den Undervisning de faar dels i Hjemmet, dels i Søndagskolen og i nogle Menigheder i eller 2 Maaneders falkolbt Feriefko. Hjemmets Undervisning er mange Tilfælde meget tavelig for ikke at tale om de mange Hjem, hvor der slet ingen kritisk Undervisning meddeles Børnene. Og hvor Hjemmene ikke i nogen Naade arbejder faand i faand med Søndagskolen, vil det uden Tvivl blive et alfor lille Udbytte. Søndagskolen formaar at yde Børnene. Man kan ikke befri sig for den Tanke, at Søndagskolen har alfor lille Plads i mange Menigheder, og mon den ikke ogsaa har alfor lille Plads i mange troende Menneffers Hjerter. Mon den ikke burde og kunde være Genstand for mere Forbøn og et mere opofrende Arbejde? Skal saa ikke gaa længere i at tale om disse Forhold, men derimod gøre nogle Bemærkninger til det forfæfiffet noget aktuelle Emne: Gotiske eller latinske Bogstaver ved Børnenes Undervisning. Skal Børnenes Undervisning heretter foregaa med Lærebøger, der er trykt udenstukkende med latinske Bogstaver, eller skal der ogsaa undervises efter Bøger, der er trykt med gotiske Bogstaver? Det er noget af et Samfundsspørgsmaal; thi Spørgsmalet var oppe til Forhandling ved sidste Samfundsskole. Man skønnede, at for mange var det faare vigtigt, at Børnene slap for at lære de gotiske Bogstaver, og det begrubede man med, saa vidt jeg forstod, at det var for høst for Børnene at lære to Slags Bogstaver. Man hystes, det var en Skam — for nogle stod det maaske endog saa som Synd — at pløge Børnene med at lære to Slags Bogstaver. For andre var det vist noget ganske underordnet, om Børnene fik lært de gotiske Bogstaver eller ikke. For mig staar det som noget ganske betydningsfuldt og vidtraekkende, om Børnene faar lært begge Slags Bogstaver. I denne Bogstavsforhandling ved Skolebestyrelsen

vandt Latinerne (om de ellers er dygtige i Latin er jo en anden Sag) saa langt frem, at det blev vedtaget, at det halve af "Børnebladet" skulde trykkes med latinske Typer. Forhaabentlig kommer den Dag i ikke uoverskuelige Tider, da man bestemmer, at vore Lærebøger og Blade skal trykkes alene med latinske Typer. Den Dag, det sker, tager man en stor Gave fra mange Børn og Forældre og en Skjalp fra Mennefferne.

Jeg begriber ikke, hvor disse Menneffer er henne, der arbejder for at tage denne Gave fra Børnene at kunne læse de gotiske Bogstaver. Skal Børnet da ikke kunne læse i Faders og Moders Bibel, fordi den er trykt med gotiske Bogstaver? Skal Børnet da ikke kunne læse eller fange med i Faders og Moders Salmebog, fordi den er trykt med gotiske Bogstaver? Vælter man, at Børnet, som fan har stensfab til de latinske Bogstaver, er affkaarret fra at kunne læse en stor Del — vistnok det meste — af den danske Litteratur? Og fan vi danske, hvis Sprog i mange Henseender har faa megen Vægt med det tyske Sprog — være befandt, at vore Børn ikke fender de Bogstaver, det tyske Sprog benytter. Man har nemlig ikke set noget om, at Disserne taster paa at forkaiste de gotiske Bogstaver. Nej, det er Disserne vist alfor foveritative til (holder ved det gamle).

"Ja," siger maaske nogen," det er godt nok med al den Snal om Jordel, som der unagtelig er for Børnet i at kunne læse de gotiske Bogstaver, men hvad nytter det, naar Børnet nu ikke fan — eller i bedste Tilfælde er det med mange Vanskeligheder og med megen Plageri, at et Barn opnaar at lære begynde Slags Bogstaver." Jeg ved, at der fan stilles for store Fordringer til et Barns Evner. Der har vel ogsaa været Tider, der i det hele har prag det. Men jeg ved ogsaa, at vor Tid er i mange Maader en Bløddaghtidens Tid, og ikke mindst naar der er Tale om Børnenes moraliske Karakter og kritiske Ud-dannelse. Men jeg fan dog ikke tro endnu, at vi i det store og hele er naaet til den Grad af Bløddaghtighed, at vi ikke naaer at lade et Barn lære at fende to Slags Bogstaver. Der er jo dog mange Børn, der i 10—11 Aars Alder maaske faar at fende 3, 4 Slags Bogstaver. Staar da de danske Børn i Landsveener langt under de tyske i. Eks. de maaske vist alle lære begge de omtalte Bogstaver. Vi skulde bare have nogle Procent partansk Vlod i vore Karer, faa fuaude vi spare al Skrivi om den Sag. Virkeligheden er, at et normalt Barn, et Barn med almindelige Evner, fan saa udmærket godt og let lære to Slags Bogstaver, det ved enhver, der har befalet sig lidt med egne og andres Børns Undervisning. Et er Barn aandsbøg, "feebte mindet", det er jo en anden Sag, da fan det mndste vel være bevarligt nok.

Lad os ikke forholde Børnene Guds Ord, der fan give dem Sejr i Livets og Dødens Strid. Men det fan vi set komme til ved at luffe for en eller anden af de Beje, ad hvilken de har Udgang til Guds Ord. Og det er da folefart, at bortset fra den intellektuelle Udviifning, der for Børnene er i at lære de to Slags Bogstaver, faa fan det blive til uberegnelig aandelig Verigelte for Børn og Forældre og andre. Lad os derfor ikke luffe de gamle, fomme gotiske Bogstaver bort, men overgibe dem til den opvoksende Slagt.

B. E. Rielsen.

Buddha og Kristus.

Foredrag paa Trinitatis Seminarium i Januar 1912.

(Fortsat.)

I. Det af Buddha stiftede Samfund. 1. Efterat vi nu har høst, hvem Buddha er, og noget om hans Lære, vil det være ret, at vi gør Befandt-skab med hans Samfund. I Virkeligheden gaar de anførte 8 Sandheder ud paa, at den, som vil følge den rette Vej til Udøvelsens Op-høvelse, maaske blive Munk. Og Buddha famsede fine egenlige Disciple i en Munteorden, ikke at han er

Opfinderen af Munkelivet; thi der eksisterede allerede paa hans Tid flere faadanne Afstamsfunde i Indien. Men Buddha er Stifter af den mærkelige af disse. Dog er der den betydelige Forskel paa Buddha og de andre, som indtraeder i den, ikke lover Lidighed og atter fan træde ud, om fan vil. Buddha fattede sine Lære og sin Orden meget høst. Da han som gammel Mand (80 Aar g.), døde, lagde han, at han i sit Sted efterlod to Vidner om Sandheden, nemlig Dharmma (Loven) og Sangha (Ordenen).

2. Indtrædelsen i Ordenen stod aaben for alle Maas'er. Seraf fan man villet gøre et stort Nummer, da Stellet mellem de forskellige Kastre ellers var som en Derrmur. Man maaske dog ikke heraf fagde, at Buddha hermed attraaede en Forbedring af de lavere Maas'ers Aaar. Intet faa ffenere fra ham end en social Reformation. Som Maas'ersforbringer anfaa Buddha sig hævbet over alle jordiske Ting og Forhold, alfaa ogsaa Kasten. Deraft maaske bemærkes, at man ikke finder det omtalt i de buddhistiske Skrifter, at en Paria nogen Sinde er bleven Medlem af Ordenen. Paa Anmodning af sin Tante gif Buddha ind paa ogsaa at oprette en Orden for Kvinder, om hvilke Buddha ellers ikke havde ret høje Tanker. Betegnende i faa Henseender er en Samtale, han havde med sin Fætter, Ananda.

Ananda: "Hvorledes skal vi forholde os overfor Kvinderne?" Buddha: "Se ikke til dem!"

Ananda: "Men hvis vi nu skulde se til dem?"

Buddha: "Saa tal ikke til dem!"

Ananda: "Men hvis de nu tilfalte os?"

Buddha: "Saa agt vel paa dig selv!"

Rigeledes skal han have faat, at hvis Kvinder ikke var bleven optagne i Ordenen, vilde den have bestaaet, jeg tror i 1000 Aar, medeys den nu fan vilde bestaa i 500. 3. Ingen Vind, Krabbing, Halv-fyg, Morder, Mover, foraldet Soldat eller Embedsmand kunde blive Medlem af Ordenen, og ingen, før han var 15 Aar g. Optagelsen i Ordenen bestod i Udgangen i: at lade Haar og Skæg rage og ffsere sig den gule Munkedragt, samt tre Gange gentage for en Munk: "Jeg tager min Tilflugt til Buddha i Dharma og Sangha". Efter en Provbetid paa flere Aar fete Optagelsen i Oovervarelse af mindst 10 Munk.

En Munk skulde være sig af Mnisser, som han ikke maatte bede om, ftede sig i Bjaller og til-bringe Ratten i Skoven. Dog var det tilladt at luffe sig i flere Henseender, at milde Munkens Haar, dog faaledes, at ingen af de 10 Bud-framtedes. Munkene skulde holde famen, hjælpe og flette hvarandre. De fomme fammen ved Fester og Kon-fillier ofte i meget høst Antal.

De Lægfolk, som fluttede sig til Samfundet, blev ikke indlemmet ved nogen faregen Akt. De var nødvendige for Samfundets Veflægen, idet Munkene og Konnerne fo ffulde leve af deres Mnisser. Munkenes forhold fo Lægfolkene Livets fdeal, de 5 Bud.

III. Om Buddhismens hellige Skrifter, Udbrædelse og senere Udvikling.

1. Buddhismens hellige Skrifter, det vil sige, dens Skrifffamling, er kendt under Navnet Tipitoka o: de tre Kurve — et Navn, der fiammer fra, at der blev frevet paa Palmelade, der opvaredes i Kurve. Tipitoka falder i 3 Afdelinger, der fiffammen er omtrent dobbelt saa fto som vor Bibel. Den første Del indeholder Regler for Munkenes Liv, de to sidste Buddha Lære. Tipitoka er affattet paa Pali-Sproget, der er beslægtet med Sanskrit. Værfet siges at fiamme fra Buddha selv, hvilket er meget usandsynligt.

Det ældste menes nu at være affattet ca. 100 Aar efter Buddhas Død. I de to sidste Dele findes en Maas'ede Tælfæfprog af Buddha. Han fan af hans Symboler, der siges at være meget mærkelige.

2. Med Hensyn til Buddhismens senere Udvikling er for det første dette at fife, at den i høst Fald har det fiffælles med Kristendommen.

20,000 ACRES AF BEDSTE HVEDELAND I SASKATCHEWAN. Vi ejer 20,000 Acres af det bedste Hvedeland i Saskatchewan, som sælges fra \$20 pr. Acre og højsre paa lette Vilkkaar. Vi kober og sælger Byejendomme i Moose Jaw og Swift Current. For Priser og Vilkkaar skriv paa skandinavisk eller engelsk til:

REILLY & SONSTENES, Moose Jaw, Sask., Canada

Room 2, Moose Jaw Chambers, Moose Jaw, Sask., Canada

En udmærket og dyrket Hvedefarm for Sag. Som Eksekutorer i et Arvegods tilbyder vi for Salg paa lette Vilkkaar og lang Tid en ypperlig og dyrket Hvedefarm i Manitoba, 3 1/2 Mil fra Griswold paa C. P. Banens Hovedlinie, nær ved Brandon og tæt ved Grænfen af N. Dak., bestaaende af 2570 Acres, af hvilke 1700 Acres er under høst Kultur, medens Resten er Eng- og Græsland. Fire Bygningskomplekser paa Ejendommen, som kan deles i 3 Farme. Denne agars som en af de bedste Farme i Manitoba. Vi refererer til Banken i Brandon. Skriv, paa engelsk, til:

A. L. HALL, Brandon, Manitoba, Canada

Bank of Hamilton Chambers, Brandon, Manitoba, Canada

Vestlige Canada er Fremtidslandet for dygtige Landmænd. Har De tænkt paa at komme til DET SOLLYSE ALBERTA? Jeg har over 500 Farmere som sender Fløde til mit Mejeri fra alle Egne i Provinfen. Hvis De ønsker en Hvedefarm, Mejerifarm eller Stockfarm, da kan jeg anvise de bedste og billigste Farme for Salg i Alberta, hvor jeg har levet i over 12 Aar, og kender Forholdene nøje. Skriv efter Priser og paalidelige Oplysninger til:

PETER PALLESEN, Calgary Central Creamery, CALGARY, ALBERTA, CANADA.

H. H. Hanson & Co., Ltd. FØRSTE KLASSES "INVESTMENTS" GODT FARMLAND OG BY-EJENDOMME. (Korrespondance udbedes paa engelsk.) A. H. HANSON & CO., LIMITED, SASKATOON, SASK., CANADA

The John A. McRae Company. LAND TIL AGERBRUG. (Korrespondance udbedes paa engelsk.) Annex Block, 21st Str., Saskatoon, Saskatchewan, Canada.

En Dannedagsdag.

Forslag til en Nationaldag for det danske Folk.

Til Samling! — det bør være Zeltraabet for alle danske Mand og Kvinde i en Tid, hvor Adspredelsen uadatil og Splittelsen indadtil paa faa mange Maader truer med at fæffe et dygtigt Folks Kraft, og der er glædelige tegn paa, at det ogsaa vil blive det. Den store Udbranding, hvor igennem en betydelig Del af vort Folk nu er fprebt over Jorden, har fiffert sin store og gavnlige Betydning for vort Land, fordi de udbandrede Landsmænd ved deres dygtige og haderlige Virksomhed i Ulandet fæveder Moderlandets Ære og Anfeelse ude i den store Verden, men paa den anden Side vil denne Udbranding af energift Ungdom i Langden betyde en aft for magtig Mareladning for vort Folk, hvis der ikke gennem et frofugt Samlingsarbejde kommer en mere levende Vefselvirkning i Stand mellem danske ude og hjemme. Og vel har den stadige Bevægning mellem mangfoldige Billier og Oplæffeler, som Friheden altid maaske aude, paa mange Maader virket til Gavn i vort Folk, men den vil blive mere end farlig, hvis man under de største Prøvdninger glemmer Fællesfabet og Folkestyrelsen, faa at Prøvdningens Friugt bliver indre Opløsning.

At vi ikke helt har udbandret hverken Adspredelsens eller Splittelsens Fare, maaske jo hellefere aabenlyst indrømnes, men foom meget mere gælder det nu om, at der kaldes til Samling, og som et Led i dette Samlingsarbejde henvister jeg her ved et Forslag til Ooverveelse, som har fundet megen privat Tilffutning, og som jeg nu vover at fremsette offentligt — i ffaabet om, at det maaske vinde den Tilffutning i vort Folk, uden hvilken dets Gennemførelse selvfølgelig vilde være ganske uden Værdi.

I de Aar, da jeg virkede som Bræft blandt Landmænd i Amerika, læste jeg hvert Aar Gwernorens Proklamtion i Anledning af den faafaldte Flagdag, og i denne omtaltes Stjernebanneret altid som det ældste Flag i Verden "except one" (med Undtagelse af eet). Saa tænkte jeg med Glæde og Stolthed paa, at denne ene Undtagelse er vort eget Lære Dannedag, som er Verdens ældste Folkestemmer og omtrent 600 Aar ældre, end det næstældste, — men er der foom et Grund for os danske til at fejre en Dag om Aaret til Ære for dette Flag, som nu i snart 700 Aar har

men, at den er foom at fige hjemløs i sit Hædreland. I Siddharta's Levetid udbredte "Læren og Ordenen" sig fra Kongerige til Kongerige over næsten hele Indien. Men efter hans Død her det ud til, at Udbrædelsen standfede, mest paa Grund af Uenighed indenfor Ordenen og Krig mellem Staterne. Men da næsten hele Indien fomsledes under Chandragupta og navnlig dennes Søn, Ashoka, der herfede fra 320 til 250 f. Kr. fik Buddhismen en gulden Tid. Ashoka, "Gudernes Elffede", Buddhismens Konstantin, navnes med Hæder af enhver Buddhist. Et Maas'ede Støtter og Stifføffesmindrer om ham og hans ædle Sind. Men efter ffaanden er Buddhismen i Indien bleven opluffet af sin Moder Brahmsimen; fan i Neapaal har Buddhismen hjemme. Man har tidligere ment, at Buddhismen blev udrubdet i Indien ved blodige Forfølgelser, men viffnok med Urette.

3. Buddhismens deler nu i to store Retninger: den jydligere og den nordlige Buddhismen. Den jydligere B. har sine hellige Skrifter paa Pali, den nordlige paa Sanskrit. Den nordlige B. skrifter kaldes Mahagana — det store Farfoel i i Omatfning til Hinagana det lille Farfoel. Alle er enige om, at den jydligere B. er den ældste og mest oprindelige; hvorimod den nordlige er bleven blandet med mange fremmede Tilffætninger. Den jydligere B. har ffar sit Hjem paa Ceylon, i Siam, Birma og Verne deromkring. Den nordlige B. har fra Kalmit bredt sig til Tibet. Her er den kendt under Navnet Lamaisme. Desuden i Kina, hvor den kom Aar 65 e. Kr. Her er Buddhismen kendt under Navnet Fo. Fra Kina kom Buddhismen til Korea i 528 e. Kr. og til Japan i 552. I disse Lande er den flittet i en Maas'ede fætter. I Japan alene findes der faaledes mellem 40 og 50 forskellige fætter af Buddhfitter.

3. I alt regner man, at der er hennet 100 Milliofer Menneffer, som er under Indffidelse af Buddhismen. Den er derfor den Relifion, om man tør kalde den faaledes, næst Kristendommen har de fleste Menneffer under sin Indffidelse. Da den i og for sig ikke er nogen Relifion, har den forftaaet at affamilere sig med snart agt hvilken som helst Form af Relifion i ftedningelande. Og i nyere Tid har den forfagt at efterligne Kristendommen og drive Miffion under de samme Former som denne. Fra gammel Tid af har den stiftet Buddha op ved Siden af Kristus, ja ober ham som den store Udpeger af Kongebæjen til Forfføsning.

(Sluttes.)